

Bize verilen şiddetli muhabbet ve hisler ahireti kazanmak için verilmiştir. Buna ne gibi örnekler verebiliriz?

"İnsana verilen bütün cihâzât-ı acîbe, bu ehemmiyetsiz hayat-ı dünyeviye için değil, belki pek ehemmiyetli bir hayat-ı bâkiye için verilmişler." (1)

İnsanlara verilen şiddetli duygular dünyanın adi ve basit işlerine sarf olunmak için değil, ebedi olan ahiret hayatının kazanılması için verilmiştir. İnsana düşen görev, bu hissiyatlarını mecrasını ve yüzünü ahirete çevirmektir. Yoksa bu hissiyatları fitrattan söküp atmak değildir.

Mesela, Allah insana kendi cemal ve kemalini sevecek ve fani güzelliklerle tatmin olmayacak genişlikte ve keskinlikte bir kalp vermiştir. İnsanın bu geniş kalbi ancak ebedi ve solmayan bir güzellik ile tatmin olabilir.

Oysa kâinatın ve içindeki bütün güzelliklerin üzerinde fena ve fanilik damgası vardır, sevdiğimiz o güzellik, ya eskir ya pörsür ya da bize karşılık vermez, verse de bizim meftun olduğumuz o güzellik çabuk söner. Demek bize verilen bu kalp, o fena ve fani güzellikler için değil, ebedi ve solmayan bir güzelliği sevmek için tahsis edilmiştir.

Biz suistimal edip Allah'a tahsis edilmiş kalbimizi fani mahlukata tevcih edersek, bunun tokadını hem burada hem de ahirette yeriz. Kalbimizdeki bu hastalığı tedavi etmenin yolu ise, iman ve tefekkür üzerinde yoğunlaşp, o güzellikler üzerinde fanilik damgalarını okuyarak, sevgi ve aşkımızı gerçek sahibine yani Allah'a tevdi etmektir.

Milyon dolarlık çok lüks bir uçak bize hediye edilse, biz bu uçağı alıp tavuk kümesi ya da buna benzer adi ve basit işlerde sarf etsek, yani uçağı gayesinin dışında bir alanda kullansak, elbette hem uçağı hediye eden o cömert zata hem de uçağın yapılış gayesine ihanet etmiş oluruz ve bir tedib ve tokadı hak ederiz.

Aynı şekilde, insanın fitrat ve mahiyetine takılan duygu ve cihazlar, Allah'ın çok yüksek ve kıymetli birer hediyeleridir. Veriliş sebep ve gayesi ise, Allah yolunda kullanmak ve ahireti kazanmak içindir. Biz bu duyguları ve cihazları kumar, içki, zina, hırsızlık, hile gibi adi ve süfli haramlarda sarf edersek, bir nevi gübre eşeleyen tavuklar konumuna düşeriz.

İkinci temsil, çok zengin birisi fakir arkadaşına yardım olsun diye bir altın tepsi ve içinde altından fincanlar hediye etse. Fakir arkadaşı bu altın tepsi ile ahır temizlese, altın fincanları da çocuklara oyuncak olsun diye ortaya atsa, ne kadar ahmaklık ve divanelik etmiş olur. Zira altın tepsi kıymetli olduğu için ahır temizlemek gibi kıymetsiz işlerde sarf olunamaz. Fincanlar altından olduğu için toz toprak içinde oyuncak yapılamaz.

İşte insanın mahiyeti altın bir tepsi, insanın bu mahiyetinde bulunan hissiyat ve cihazlarda bu altın tepsi içinde ki fincanlar gibidir bunlar dünyanın adi ve süfli işlerinde kullanılmayacak kadar değerli ve kıymetli hissiyat ve cihazlardır.

(1) bk. [Sözler, Yirmi Üçüncü Söz](#)